

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

152. An parochialis Ecclesiæ nomine veniant, quæ simul sunt Collegiata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

eretione formalis sui in titulum distinctum, & omnino independentia à priore. de Luca de decimis d. 12. n. 12.

Quæstio 152. Num Parochialis Ecclesie nomine veniant, que simul sunt collegiate?

Respondeo: non venire in odiosis, adeòque strictæ interpretationis, idque ob specialem ejus qualitatem (quemadmodum dici solet in materia odiosâ nomine Clericorum non comprehendit Episcopos vel regulares; et quod licet & ipsi sint Clerici, tamen specialem qualitatem habeant, ob quam communis Clericorum nomine in materia strictæ interpretationis comprehenduntur non debent) Atque ita v. g. dum c. lict canon. statuit, ut nisi quis parochiale Ecclesiam consecutus intra annum fuit presbyter, ipso facto absque alia sententia cā privatus existat. &c. non comprehenduntur is, qui obtinuit parochiale, quæ simul collegiata est, ita ut Præpositus v. g. qui hoc ipso simul est Parochus ejusdem Ecclesie seu Rector plebis, teneatur fieri intra annum sacerdos, ni velit privatus existere ista Ecclesia. Ita expressè ob prædictam rationem, nimirus ob specialem talis Ecclesie qualitatem statuit Bonif. VIII. in c. statutum. de elect. in 6. Laym. ibid. uti & ad c. 3 de postul. n. 1. vide de Luca paulo post citandum. Neque his obstat, quod dum Ecclesia alicuius præpositus est etiam ibi Canonicus vel Capellanus, statuta penalia & onerosa loquente de Canonicis vel Capellaniis, cadant etiam in talem præposituram; nam id verum est, si præpositura, Canonicatus, vel Capellatus censeantur diversa beneficia, adeòque etiam in casu, si alicui Collegii Rectori dispensato super pluralitate beneficiorum parochialis Ecclesia de novo conferatur, statuta odiosa de parochis in talem quoque Rectorem cadent; secus vero dum Ecclesia simul est collegiata & Parochialis, & Rector illius hoc ipso etiam est Parochus, absque eo, quod per hoc duo beneficia habeat. hinc

Quæstio 153. In genere, an dispositio loquens de parochis extendatur ad beneficia, que accessione habent parochialitatem, seu parochias unitas, & curam habitualiter?

Respondeo negativè: semper enim habenda est ratio principalioris qualitatis, nempe Ecclesia collegiata, & secundum hanc accessoria quasi qualitas, nempe parochialitatis, aliæque conditiones regulandæ sunt. Laym. ad cit. c. statutum. actus enim regulantur à principali & prædominante, non autem ab accessorio & consecutivo; & consequenter cura intellige habitualis, secus enim est, ubi Canonicatui fixe annexum est ejusdem cura exercitum. C. Luc. de benef. d. 16. & 952.) accessoriè annexa dignitati, vel Canonicatui non alterat ipsius dignitatis naturam seu qualitatem, neque reddit beneficium verè curatum tam ad effectum formæ concursus, atatis, residentia requisita alias ad beneficium verè curatum, quā expensionis cura alias faciendæ in quaevuque provione beneficii curati. C. de Luca. de benef. d. 77. n. 3. & fusiis ibid. d. 24. n. 6. & seq. sed potius parochialis Ecclesia amittit veluti naturam suam, & induit naturam & conditiones collegiata tanquam principalioris, dum ad eam evehitur, vel ei unitur. Laym. ad cit. c. statutum. De cetero notandum ex de Luca de benef. d. 14. n. 7. uti & ad Trid. d. 16. n. 4. quod parochiales saepe signa & denominationem colle-

giatarum habent, absque eo, quod verè tales sint; sic præterim in loco, ubi sunt unicae matricies, habent Clericos & Capellanos nationales illi adscriptos pro illius cultu & Rectoris adjutorio, qui massam faciant, & vulgo capituli denominationem de facto habent, Syndicum constituant, missam conventualem celebrant, aliisque similia iis, quæ in collegiatis sunt, praestant. Sed hæc sunt signa & quivoca attendenda quidem pro adminiculis collegialitatibus, habentis alias probationes univocas pro iis supplendis & corroborandis, non autem quod se solis eam probent.

Quæstio 154. Quæ sunt, vel non sunt sufficiientes causa constituendi novam parochiam, dismembrando antiquam?

Respondeo esse sequentes. Primò: ubi ob locorum distantiam aut difficultatem parochianam sine magno incommodo ad percipienda Sacra menta, & divina officia audienda accedere non possunt. Barb. loc. cit. n. 23. citans Gonz. ad reg. 8. gl. 6. n. 96. possumusque hoc in eo casu Episcopi etiam invitris Rectoribus (& addit Azor p. 2. l. 3. q. 7. etiam patronis) juxta c. ad audientiam. de Ecclesiis adif. Assignando etiam pro arbitrio suo in sustentationem novi parochi fructus ad Ecclesiam matricem quomodocunque pertinentes, aut si necesse fuerit, compellendo populum Ecclesie noviter erectæ ad necessaria eidem sacerdoti subministranda juxta dispositionem Trid. sess. 21. c. 4. Corrad. l. 3. c. 1. n. 1. Barb. loc. cit. qui tamen l. 2. c. 1. juris Ecclesiastici c. 2. nu. 8. hoc ipsum sic limitat ex Menoch. & Riccio: nisi in loco minime difficile, nec incommodo adesset oratorium vel Ecclesia cum fonte baptismali, & ceteris ad parochiam necessariis; ibique poneret Rector sacerdotem in sui adjutorum.

2. Secundò: ubi multitudo fidelium excrevit, & Ecclesia una evidenter non est sufficiens propter novarum habitationum distantiam; possunt tunc, etiam cum alterius Ecclesie præjudicio, adificari & constituiri novæ parochiæ. Barb. l. ult. cit. n. 11. Præjudicium enim, quod alteri Ecclesie inferri potest præter damnum adificii coharentis, est participatio sumptuum in constructione, aut impensarum pro sustentatione novi Rectoris, vel damnum in jurisdictione etiam oblationibus, quæ figi solent Ecclesiæ. Barb. ibid. ubi multa de constructione aliarum Ecclesiarum.

3. Tertiò: licet in cap. ad audientiam. expressa non sit, expressis tamen ibidem & equipollens, adcōque sufficiens causa est dismembrandi antiquam, & constituendi novam parochiam, dum antiqua parochia, quæ prius erat extra mœnia, ampliata dein urbe iisdem includitur, ita ut nocturno tempore ob clausas urbis portas parti parochianorum extra habitanti non pateat recursus ad parochum, aut hujus ad illos, ac ita maxima patientur animarum pericula in repentinis casibus infirmitatis & mortis (dum tamen ut rectè hunc casum limitat C. de Luc. de paroch. d. 34. n. 6. neque in vicinia adest alius, cui pro istis casibus parochiani commendari possent) Corr. l. 3. c. 2. n. 7. fusè ex Lapo alleg. 66. Lott. l. 1. q. 28. n. 26. qui etiam nu. 27. causam aliam similem addit; nimirus si existat medius fluvius vel torrens inter Ecclesiam & partem populi illi subiecti, qui saepe exundans ita obserderet iter, ut aliquando infirmi cogantur sine Sacramentis mori.

4. Re-